

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กิตติวัฒน์ รัตนคิดถก ณ ภูเก็ต. รั้วเป็นเหตุ. นายประจำบ้าน ปีที่ 3 ฉบับที่ 27 (มิถุนายน 2530): 79 - 81.

กงจักร โพร้พร้อม. ปัญหาทางกฎหมายมหาชนบางประการเกี่ยวกับควบคุมการใช้
ข่าวสารโดยเครื่องมือคอมพิวเตอร์. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชา
นิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

กำชัย จงจักรพันธ์, ผู้รวบรวม. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 1 - 6.
กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัด สำนักพิมพ์ประกายพรึก, 2534.

คณะกรรมการจัดงานเนื่องในโอกาสครบรอบ 100 ปี พระยามานวราชเสวี. อุทาหรณ์สำหรับ
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 1 - 2 ฉบับกรมร่างกฎหมาย เนื่องใน
โอกาสครบรอบ 100 ปี พระยามานวราชเสวี 18 กันยายน 2533, (ม.ป.ท.,
ม.ป.ป.)

จิก เศรษฐบุตร. หลักกฎหมายแพ่งลักษณะละเมิด. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2539.

จิตติ ดิงศภัทัย. คำอธิบายประมวลกฎหมายอาญา ภาค 2 ตอน 2 และภาค 3.
กรุงเทพมหานคร : เนติบัณฑิตยสภา, 2513.

จิตติ ดิงศภัทย์. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 2 มาตรา 354 ถึง 452 ว่าด้วย
มูลแห่งหนี้. กรุงเทพมหานคร : เรือนแก้วการพิมพ์, 2526.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. บัณฑิตวิทยาลัย. คู่มือการเสนอวิทยานิพนธ์. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

ชูชีพ บินทะสิริ. การละเมิดสิทธิส่วนบุคคล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต คณะนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2525.

ไชยยศ เหมะรัชตะ. เพื่อนบ้านเป็นพิษ. นายประจำบ้าน 2 (มีนาคม 2527) : 20 - 23.

หรรศนีย์ มีทองคำ. แนวคิดเรื่องการครอบครองในทางอาญาและทางแพ่งตามแนวคำพิพากษา
ศาลฎีกาไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

ชานินทร์ กรัยวิเชียร. บันทึกต่อท้ายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1101/2504. บทบัณฑิตย์ เล่ม
20 ตอน 2 (เมษายน 2505) : 431 - 436.

นพรัตน์ สนั่นพานิชกุล. "สิทธิอย่างใดอย่างหนึ่ง" ตามบทบัญญัติมาตรา 420 : ศึกษาในแง่
ประวัติศาสตร์และหลักกฎหมายเปรียบเทียบ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต
คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2538.

นิติการณ์ประสม, พระ, ผู้รวบรวม. บันทึกท้ายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 336/2479. ธรรมสาร
เล่มที่ 20 : 400 - 402.

- บรรศักดิ์ อูวรรณโณ. สิทธิ. สารานุกรมกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ 2(2537): 1 - 31.
(เนื่องในโอกาสที่ ศาสตราจารย์ ดร.อุกฤษ มงคลนาวิน มีอายุครบ 5 รอบ
10 มีนาคม 2537)
- บัญญัติ สุชีวะ. กฎหมายลักษณะทรัพย์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักอบรมศึกษา
กฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา, 2535.
- บัญญัติ สุชีวะ และศรีราชา เจริญพานิช. เอกสารการสอนชุดวิชากฎหมายว่าด้วยทรัพย์สิน
หน่วยที่ 7. พิมพ์ครั้งที่ 7. นนทบุรี: สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมราชิราช, 2529.
- ประจักษ์ พุทธิสมบัติ. "การกระทำโดยผิดกฎหมาย" กับ "การมิชอบด้วยกฎหมาย" ในเรื่อง
ละเมิดต่างกันหรือไม่. วารสารนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม 20(2533):
87 - 93.
- ประจักษ์ พุทธิสมบัติ. คำบรรยายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งภาคบังคับคดี.
กรุงเทพมหานคร: บริษัท ศรีสมบัติการพิมพ์ จำกัด, 2540.
- ประจักษ์ พุทธิสมบัติ. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ลักษณะละเมิด และจัดการงานนอกสั่ง.
กรุงเทพมหานคร: บริษัท ศรีสมบัติการพิมพ์ จำกัด, 2534.
- ประภาศน์ อวยชัย. ข้อโต้แย้งจากที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา หรือฎีกา 100 ปี ตามประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์. กรุงเทพมหานคร: บริษัท กรุงสยาม พรินติ้ง กรู๊ป
จำกัด, 2538.

- ประมุข สุวรรณศรี. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยทรัพย์.
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิติบรรณการ, 2537.
- ปรีชา พานิชวงศ์. การครอบครอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต คณะนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมือง, 2497.
- พจน์ ปุษาปาคม. ละเมิด. กรุงเทพมหานคร: กรุงเทพมหานครการพิมพ์, 2530.
- พนัส ทัศนียานนท์. สิทธิเสรีภาพส่วนบุคคลของชนชาวไทย. วารสารนิติศาสตร์ ปีที่ 11
เล่มที่ 3 (2524): 431 - 452.
- พรเพชร วิชิตชลชัย และจรัญ ภักดีชนากุล. ระบบกฎหมายไทยและต่างประเทศ หน่วยที่
14 สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. พิมพ์ครั้งที่ 1.
กรุงเทพมหานคร: บริษัท วิคตอรี เพาเวอร์พอยท์ จำกัด, 2528.
- พิจารณาปฤชามาตย์ (สุหรัย วัชรภักย์), พระยา. คำอธิบายลักษณะที่ดิน เล่ม 1.
พระนคร: โรงพิมพ์พิศาลบรรณนิติ, 2462.
- พิชญ์ รพินทร์. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป ภาค 2 บุคคล ภาค 3 สิทธิ.
พระนคร: อมรการพิมพ์, 2516.
- พิพัฒน์ จักรางกูร. คำอธิบายกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งวิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษาและ
การบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง. กรุงเทพมหานคร: บริษัท กรุงเทพมหานคร พรินติ้ง
กรุ๊ป จำกัด, 2534.

ไพจิตร ปุณฺณพັນธุ์. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ลักษณะละเมิด. พิมพ์ครั้งที่ 7.
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิติบรรณการ, 2538.

ไพจิตร ปุณฺณพັນธุ์. สิทธิครอบครอง. คุลพาท 15(พฤษภาคม - มิถุนายน 2511): 6 - 25.

ไพจิตร ปุณฺณพັນธุ์. สิทธิครอบครอง. วารสารนิติศาสตร์ 4(มิถุนายน 2515): 7 - 23.

ไพจิตร ปุณฺณพັນธุ์. สิทธิครอบครองกับความรับผิดชอบในมูลหนี้ละเมิด. วารสารนิติศาสตร์
23(มีนาคม 2536): 9 - 41.

ไพจิตร ปุณฺณพັນธุ์. สิทธิครอบครองทางแพ่งและทางอาญาเป็นอย่างไรกันหรือไม่.
วารสารนิติศาสตร์ ปีที่ 25 ฉบับที่ 2 (มิถุนายน 2538): 244 - 259.

ไพจิตร ปุณฺณพັນธุ์. หมายเหตุคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 362/2508. คำพิพากษาศาลฎีกา
ประจำปี 2508: 508 - 516.

มานิช จรมาศ. คำอธิบายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งภาค 4 ว่าด้วยวิธีการ
ชั่วคราวก่อนพิพากษาและการบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์อักษรสาสน์, 2526.

วรพจน์ วิศรุตพิชญ์. สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ (ศึกษารูปแบบการจำกัดสิทธิและ
เสรีภาพที่รัฐธรรมนูญให้ไว้เหมาะสม). วารสารกฎหมาย ปีที่ 17 ฉบับที่ 3
(กันยายน 2540): 1 - 51.

- รววิทย์ ฤทธิพิศ. สื่อมวลชนกับกฎหมายว่าด้วยสิทธิในชีวิตส่วนตัว. คุลพาห 39(สิงหาคม 2535): 80 - 87.
- วานิช ชุตินวงศ์. การครอบครอง. วารสารกฎหมายจุฬาลงกรณ์ 6(มกราคม 2524): 80 - 98.
- วารี นาสกุล. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยละเมิด จัดการงานนอกสั่ง ล่ามมิควรได้. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร; มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2532.
- วิชา มหาคุณ. หลักกฎหมายละเมิดศึกษาจากคำพิพากษาฎีกา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิติบรรณการ, 2523.
- วิระดา สมสวัสดิ์ และวิระวุทธิ์ วัฒนายน. กฎหมายเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 1. เชียงใหม่; สำนักพิมพ์ศูนย์หนังสือเชียงใหม่, 2524.
- วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์. การครอบครอง. กรุงเทพมหานคร: คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526.
- วีระ โลจายะ. กฎหมายสิทธิมนุษยชน. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2525.
- ศักดิ์ สมองชาติ. คำอธิบายโดยย่อประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยละเมิด. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิติบรรณการ, 2531.

สกล สกลเดช. ความรับผิดชอบทางละเมิดของผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526.

สมจิตร ทองศรี. ย่อหลักกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ทรัพย์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2537.

สมยศ เชื้อไทย. คู่มือการศึกษากฎหมายวิชากฎหมายแพ่ง: หลักทั่วไป ตามแนวคำสอนของ
ดร.ปรีดี เภษมทรัพย์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ประกายพริก,
2534.

สมศักดิ์ คุณเงิน และคณะ, ผู้รวบรวม. ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง แก้ไขเพิ่มเติม
พ.ศ. 2535. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2535.

โสภณ รัตนากร. การครอบครองในกฎหมายแพ่งและกฎหมายอาญา. วารสารนิติศาสตร์
24 (มิถุนายน 2537): 261 - 269.

สุธีร์ ยืนยง. อากาศสกปรกและการควบคุม, รวมกฎหมายสิ่งแวดล้อม, หน้า 230 - 237.
นนทบุรี: บริษัท มายด์ พับลิชชิ่ง จำกัด, 2538.

สุนีย์ มัลลิกะมาลย์. สร้างอาคาร - รื้ออาคาร. ทนายประจำบ้าน 2 (มีนาคม 2527):
88 - 92.

สุนีย์ มัลลิกะมาลย์. อัมรินทร์พลาซ่า ปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ. ทนายประจำบ้าน
1 (กุมภาพันธ์ 2527): 76 - 80.

- สุรัตน์ชัย ศิลากากุล. บันทึกท้ายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1581/2538. คำพิพากษาศาลฎีกาประจำปี 2538 : 180 - 181.
- สุขุม สุภนิตย์. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ลักษณะละเมิด. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นิติบรรณการ, 2537.
- เสนีย์ ปราโมช, ม.ร.ว. บันทึกหมายเหตุท้ายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 501/2478. ธรรมสาร เล่มที่ 19 : 914 - 916.
- เสนีย์ ปราโมช, ม.ร.ว. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยนิติกรรมและหนี้ เล่ม 1 (ภาค 1 - 2). กรุงเทพมหานคร : บริษัท สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2505.
- เสนีย์ ปราโมช, ม.ร.ว. อธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์กฎหมายลักษณะทรัพย์. กรุงเทพมหานคร : บริษัท สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2528.
- หยุด แสงอุทัย. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ประกายพรึก, 2535.
- อุบลรัตน์ สิทธิยานันท์. การใช้สิทธิเกินส่วนในกฎหมายลักษณะละเมิด. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

ภาษาอังกฤษ

- Bernhardt , Roger. Real Property. 2nd.ed. Minnesota : West Publishing Co., 1981.
- Black , Henry Campbell. Black's Law Dictionary. St. Paul minn. : West Publishing Co., 1979.
- Bloustein , Edward J. Privacy as an Aspect of Human Dignity : an Answer to Dean Prosser. In Ferdinand David Schoeman (ed.), Philosophical Dimensions of Privacy : An Anthology, pp. 156 - 202. New York : Cambridge University, 1984.
- Cohn , E.J. Manual of German Law Vol. 1. New York : Oceana Publications, 1968.
- Cooke , Elizabeth. A Development in the Tort of Private Nuisance. The Modern Law Review Vol.57(2) (March 1994) : 289 - 293.
- Crabb , John H. The French Civil Code (as amended to July 1, 1976). New Jercy : Fred B. Rothman & Co., 1977.
- Cribbet , John E. Principles of the Law of Property. 2nd.ed. United States of America : The Foundation Press, Inc., 1975.

Cunningham , Roger A. , Stoebuck , William B. , and Whitman , Dale

A. The Law of Property. Minnesota : West Publishing Co.,
1984.

De Becker. The Principles and Practice of the Civil Code of Japan.

London : Butterworth & Co., 1921.

Forrester , Ian S. , Goren , Simon L. , and Ilgan , Hans - Michael.

The German Civil Code (as amended to January 1975). New Jersey :
Fred B. Rothman & Co., 1975.

Francis , Philip. Protection Through the Law. 2nd.ed. New York :

Oceana Publications , Inc., 1978.

Garrett , E.W. , and Garrett , H.G. The Law of Nuisances. 3rd.ed.

London : Butterworth & Co., 1908.

Gearty , Conor. The Place of Private Nuisance in a Modern Law of

Torts. Cambridge Law Journal Vol.48(2) (July 1989) :

214 - 242.

Hailsham of St. Marylebone , Lord. Halsbury's Laws of England Vol.

34. 4th.ed. London : Butterworths Law Publishers Ltd., 1980.

James , Philip S., and Brown , D.J. Latham. General Principle of the Law of Torts. 4th.ed. London : Butterworth & Co., 1978.

Jolowicz , J.A., and Lewis , T. Ellis. Winfield on Tort. London : Sweet & Maxwell, 1967.

Lawson. Law of Property. London : Clarendon Press, 1958.

Lawson , F.H., Anton , A.E., Brown , L. Neville. Amos and Walton's Introduction to French Law. 2nd.ed. Oxford : Clarendon Press, 1963.

Merril , Thomas W. Trespass , Nuisance ,and The Costs of determinating Property Rights. The Journal of Legal Studies Vol.14(1) (January 1985) : 13 - 48.

Powell , Frona M. (1992). Trespass , Nuisance ,and the Evolution of Common Law in Modern Pollution Cases [CD-ROM]. Real Estate Law Journal, 21 , 182 - 215. Abstract from : Legal Trac Database : AN : 12601886

Prosser , William L. Law of Torts. Minnesota : West Publishing Co., 1978.

- Prosser , William L. Privacy [a legal analysis]. In Ferdinand David Schoeman (ed.), Philosophical Dimensions of Privacy : An Anthology, pp. 104 - 155. New York : Cambridge University Press, 1984.
- Steele , Jenny. Private Law and the Environment : Nuisance in Context. Legal Studies Vol.15(2) (July 1995) : 236 - 259.
- Warren , Samuel D., and Brandeis , Louis D. The Right to Privacy [the implicit made explicit]. In Ferdinand David Schoeman (ed.), Philosophical Dimensions of Privacy : An Anthology, pp. 75 - 103. New York : Cambridge University Press, 1984.
- Williams , Glanville ,and Hepple , B.A. Foundation of the Law of Torts. London : Butterworths, 1977.
- Williams , Ivy. The Swiss Civil Code (English Version). Humphrey Milford : Oxford University Press, 1925.

ภาคผนวก

พระราชบัญญัติ
ว่าด้วยการจัดหาสิ่งหาปริมาณเพื่อกิจการขนส่งมวลชน
พ.ศ. 2540

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 14 พฤศจิกายน พ.ศ. 2540
เป็นปีที่ 52 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดหาสิ่งหาปริมาณเพื่อ
กิจการขนส่งมวลชน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำ
และยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดหา
สิ่งหาปริมาณเพื่อกิจการขนส่งมวลชน พ.ศ. 2540"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

"กิจการขนส่งมวลชน" หมายความว่า การจัดสร้าง ขยาย บูรณะ

¹ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 114 ตอนที่ 72 ก. (16 พฤศจิกายน 2540),

ปรับปรุง ซ่อมแซม และบำรุงรักษาระบบขนส่งมวลชน การให้บริการหรือการอำนวยความสะดวก สะดวกแก่สาธารณชนผู้ใช้ หรือจะใช้ระบบขนส่งมวลชน และการดำเนินกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับกิจการดังกล่าว

"ระบบขนส่งมวลชน" หมายความว่า รถขนส่งมวลชน ทางรถขนส่งมวลชน สถานีรถขนส่งมวลชน ที่จอดรถขนส่งมวลชน ศูนย์ซ่อมบำรุง โรงเก็บของการเดินรถขนส่งมวลชน การจัดให้มีสถานที่จอดยานพาหนะของผู้โดยสาร ระบบพลังงาน ระบบควบคุม ระบบสัญญาณ ระบบจัดจำหน่ายและเก็บค่าโดยสาร ระบบความปลอดภัย ระบบระบายอากาศ ระบบระบายน้ำ และระบบสื่อสารที่ใช้ในกิจการขนส่งมวลชน และให้หมายความรวมถึงอาคารและอุปกรณ์ของระบบดังกล่าวด้วย

"รถขนส่งมวลชน" หมายความว่า รถขนส่งผู้โดยสารได้จำนวนมากที่พุ่งกันเป็นขบวนและขับเคลื่อนไปตามทางรถขนส่งมวลชน แต่ไม่รวมถึงรถขนส่งมวลชนบางเส้นทาง หรือบางประเภทที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

"ทางรถขนส่งมวลชน" หมายความว่า รางหรือทางที่จัดสร้างขึ้นโดยเฉพาะสำหรับรถขนส่งมวลชน ไม่ว่าจะจัดสร้างอยู่บน เหนือ หรือใต้พื้นดินหรือพื้นน้ำ หรือผ่านไปใ้อาคารหรือสิ่งปลูกสร้างใดๆก็ตาม

"ภาระในอสังหาริมทรัพย์" หมายความว่า ภาระที่ก่อขึ้นในอสังหาริมทรัพย์อันเป็นเหตุให้รัฐได้ใช้ประโยชน์ในอสังหาริมทรัพย์นั้นเพื่อกิจการขนส่งมวลชน

"เงินค่าทดแทน" หมายความว่า เงินค่าทดแทนภาระในอสังหาริมทรัพย์และให้หมายความรวมถึงเงินค่าทดแทนอื่นด้วย

"หน่วยงาน" หมายความว่า ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ราชการส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นของรัฐ บรรดาที่มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับกิจการขนส่งมวลชน

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า หัวหน้าหน่วยงาน และผู้ซึ่งหัวหน้าหน่วยงานที่ดำเนินการแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออก
กฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับ
ได้

มาตรา 5 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็น
เจ้าพนักงานคามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด 1

การจัดหาอสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชน

มาตรา 6 ในกรณีที่หน่วยงานใดมีความจำเป็นต้องใช้อสังหาริมทรัพย์เพื่อ
ประโยชน์ในการดำเนินกิจการขนส่งมวลชนโดยไม่จำเป็นต้องได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ ถ้ามิได้
ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น ให้ดำเนินการตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ แต่ในกรณีที่มีความจำเป็น
ต้องได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ ให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์

มาตรา 7 ในการดำเนินการกิจการขนส่งมวลชนโดยการจัดสร้าง ขยาย
บูรณะ หรือปรับปรุงอย่างใหญ่ ซึ่งระบบขนส่งมวลชน ให้หน่วยงานดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(1) จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมเพื่อปฏิบัติตามกฎหมาย
ว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

(2) จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อระบบการจราจรและผลที่จะได้
รับจากการดำเนินกิจการ สำหรับหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และการจัดทำรายงาน
การวิเคราะห์ผลกระทบดังกล่าว ตลอดจนเอกสารที่เกี่ยวข้องซึ่งต้องเสนอพร้อมทั้งรายงาน
การวิเคราะห์ผลกระทบนั้น ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

(3) จัดทำแผนดำเนินการ พร้อมทั้งแผนที่โดยสังเขปกำหนดเขตที่จะจัดสร้าง
ขยาย บูรณะ หรือปรับปรุงอย่างใหญ่

ให้หน่วยงานเสนอรายงานและแผนดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้คณะกรรมการ
จัดระบบการจราจรทางบกตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบกพิจารณา
เพื่อเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

มาตรา 8 เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการขนส่งมวลชนจะตราพระราชกฤษฎีกา
กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะดำเนินการก็ได้

ในพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะดำเนินการต้องระบุ

- (1) ความประสงค์ของการตราพระราชกฤษฎีกา
- (2) หน่วยงานที่จะดำเนินการ
- (3) กำหนดเขตที่ดินเท่าที่จำเป็นในบริเวณที่จะดำเนินการ

ให้มีแผนที่หรือแผนผังแสดงแนวเขตที่ดินในบริเวณที่จะดำเนินการแนบท้าย
พระราชกฤษฎีกา และให้ถือเป็นส่วนหนึ่งแห่งพระราชกฤษฎีกานั้น

พระราชกฤษฎีกาเช่นว่านี้ให้ใช้บังคับได้มีกำหนดสองปี หรือตามกำหนดเวลาที่
ระบุไว้ในพระราชกฤษฎีกานั้น แต่ต้องไม่เกินสี่ปี แล้วแต่จะเห็นว่าจำเป็นเพื่อทำการสำรวจ
ที่ดินที่จะดำเนินการนั้น

มาตรา 9 เมื่อพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา 8 มีผลใช้บังคับแล้ว ให้พนักงาน
เจ้าหน้าที่ปิดประกาศสำเนาแห่งพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวพร้อมทั้งแผนที่ หรือแผนผังท้าย
พระราชกฤษฎีกาไว้โดยเปิดเผย ณ สถานที่ ดังต่อไปนี้

- (1) ที่ทำการของหน่วยงานที่ดำเนินการ
- (2) ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขต และที่ทำการแขวง หรือ
ศาลากลางจังหวัด ที่ว่าการอำเภอหรือกิ่งอำเภอ ที่ทำการกำนัน และที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน แห่ง
ท้องที่ที่ก่อสร้างหรือมีที่นั้นตั้งอยู่ แล้วแต่กรณี
- (3) สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร และสำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานครสาขา

หรือสำนักงานที่คืนจังหวัด สำนักงานที่คืนจังหวัดสาขา และสำนักงานที่คืนอำเภอ แห่งท้องที่ที่
อสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่ แล้วแต่กรณี

มาตรา 10 ภายในกำหนดอายุแห่งพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา 8 ให้พนักงาน
เจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการสำรวจเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพ ลักษณะและการเข้า
ใช้ประโยชน์บน เหนือ หรือใต้พื้นดินหรือพื้นน้ำ ที่จะก่อภาระในอสังหาริมทรัพย์โดยไม่มีภาระ
เวนคืน และข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืน เพื่อการวางแผนหรือออกแบบ
กิจการขนส่งมวลชน

เพื่อประโยชน์ในการสำรวจตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการ
การภายในแนวเขตที่ดินตามแผนที่หรือแผนผังท้ายพระราชกฤษฎีกา ดังต่อไปนี้

(1) เข้าไปตรวจตรา เข้าไปใช้สอย หรือเข้าครอบครองอสังหาริมทรัพย์เป็น
การชั่วคราวได้ตามความจำเป็น

(2) ชุก เจาะ คัดฟันต้นไม้ หรือรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างที่มีใช้โรงเรือน หรือที่อยู่
อาศัยของบุคคลใดๆ หรือดำเนินการอื่นใดเท่าที่จำเป็นในอสังหาริมทรัพย์ ในการนี้ให้มีอำนาจ
ทำลายสิ่งกีดขวางหรือเคลื่อนย้ายสิ่งของได้ตามความจำเป็น และเก็บหิน ดิน น้ำ หรือสิ่งต่างๆ
อันจำเป็นแก่การสำรวจ เพื่อนำไปใช้เป็นตัวอย่างในปริมาณพอสมควร

(3) มีหนังสือเรียกให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์นำหนังสือแสดง
สิทธิในที่ดินหรือสำเนาหนังสือดังกล่าวมาแสดง หรือให้ข้อเท็จจริงใดๆเกี่ยวกับสภาพของ
อสังหาริมทรัพย์ ทรัพย์สินเหนืออสังหาริมทรัพย์ หรือสิทธิอันอื่นเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ของ
ผู้นั้น

ในการดำเนินการตาม (1) หรือ (2) ให้ผู้ซึ่งปฏิบัติงานร่วมกับพนักงานเจ้าหน้าที่
มีอำนาจดำเนินการตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มอบหมาย และถ้าการดำเนินการใดต้องกระทำใน
โรงเรือนหรือที่อยู่อาศัยของบุคคล หากเจ้าของหรือผู้ครอบครองไม่ยินยอมจะต้องมีเจ้าพนักงาน
สำรวจแห่งท้องที่เข้าไปช่วยเพื่อเป็นพยาน และจะต้องกระทำในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้น
และพระอาทิตย์ตก

ก่อนการดำเนินการตาม (1) หรือ (2) พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแจ้งเป็นหนังสือ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งอสังหาริมทรัพย์ทราบถึงกิจกรรมที่จะต้องกระทำและความจำเป็นที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้นั้นล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน เว้นแต่ในกรณีที่ไม่อาจติดต่อกับเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งอสังหาริมทรัพย์ได้ ให้ประกาศให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งอสังหาริมทรัพย์นั้นทราบ โดยทำเป็นหนังสือปิดไว้ ณ ที่ที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่ และ ณ สำนักงานเขต หรือที่ว่าการอำเภอ หรือกิ่งอำเภอ ที่ทำการกำนัน และที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน แห่งท้องที่ที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่ ทั้งนี้ ให้แจ้งกำหนดวัน เวลา และการที่จะกระทำนั้นไว้ด้วย และให้ถือว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งอสังหาริมทรัพย์นั้น ได้รับแจ้งเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันประกาศ

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๙ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งปฏิบัติงานร่วมกับพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวซึ่งออกโดยหน่วยงานที่ดำเนินการต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

ถ้าการปฏิบัติของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งปฏิบัติงานร่วมกับพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรานี้ก่อให้เกิดความเสียหายใดๆ เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งอสังหาริมทรัพย์หรือผู้ทรงสิทธิอื่นมีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทน สำหรับความเสียหายที่เกิดขึ้นจากหน่วยงานที่ดำเนินการนั้น

มาตรา ๑๑ เมื่อพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๘ มีผลใช้บังคับแล้ว ให้หน่วยงานที่ดำเนินการมีอำนาจใช้ที่ดินดังต่อไปนี้ในการดำเนินการขนส่งมวลชนของหน่วยงานที่ดำเนินการได้

(๑) ที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน แต่พลเมืองเล็กใช้ประโยชน์ที่ดินนั้น หรือได้เปลี่ยนแปลงสภาพจากกรเป็นที่ดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน และมีได้ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ใด

(2) ที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน และพลเมืองยังใช้ประโยชน์ในที่ดินนั้นอยู่ แต่ได้มีการจัดที่ดินแปลงอื่นให้พลเมืองใช้ร่วมกันแทน โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว

(3) ที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่สงวนหรือหวงห้ามไว้เพื่อสาธารณประโยชน์ หรือเพื่อจะให้ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน ซึ่งทางราชการไม่ประสงค์จะสงวนหรือหวงห้ามไว้อีกต่อไป

(4) ที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ หรือที่ดินที่ได้สงวนหรือหวงห้ามไว้ตามความต้องการของทางราชการ และคณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบแล้ว

(5) ที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินซึ่งเป็นที่รกร้างว่างเปล่า หรือที่ดินซึ่งมีผู้เวนคืนหรือทอดทิ้งหรือกลับมาเป็นของแผ่นดินโดยประการอื่นตามประมวลกฎหมายที่ดิน

(6) ที่ดินขององค์การของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาลหรือตามกฎหมายเฉพาะ และคณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบแล้ว

(7) ที่วัด ที่ธรณีสงฆ์ หรือที่ศาสนสมบัติกลาง เมื่อมหาเถรสมาคมไม่ขัดข้อง และได้มีการจ่ายค่าชดเชยแล้ว

มาตรา 12 ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ให้ถือว่าพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะดำเนินการตามมาตรา 8 เป็นพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์

มาตรา 13 ในกรณีที่ไม่มีความจำเป็นต้องเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจทำความตกลงกับเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งอสังหาริมทรัพย์ เพื่อกำหนดลักษณะภาระในอสังหาริมทรัพย์ตามความจำเป็นของการดำเนินการ และกำหนดเงินค่าทดแทนภาระในอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าว แต่จะตกลงกำหนดเงินค่าทดแทนเกินกว่าเงินค่าทดแทนที่คณะกรรมการตามมาตรา 25 กำหนดไม่ได้

ในกรณีที่มีการตกลงกำหนดลักษณะภาระในอสังหาริมทรัพย์และเงินค่าทดแทนกันได้

ตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จ่ายเงินค่าทดแทนทั้งหมดให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง โดยขอด้วยกฎหมายซึ่งอสังหาริมทรัพย์ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ทำสัญญากำหนดภาระในอสังหาริมทรัพย์

มาตรา 14 ในกรณีที่สามารรถตกลงกำหนดลักษณะภาระในอสังหาริมทรัพย์ได้ แต่ไม่อาจตกลงกันได้ในเรื่องเงินค่าทดแทน หากเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยขอด้วยกฎหมายซึ่งอสังหาริมทรัพย์จะขอรับเงินค่าทดแทนที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดไว้ตามมาตรา 13 ไปก่อน โดยสงวนสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีตามมาตรา 36 ก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการทำสัญญา กำหนดลักษณะภาระในอสังหาริมทรัพย์โดยมีเงื่อนไขดังกล่าว แล้วจ่ายเงินค่าทดแทนไปก่อนได้

มาตรา 15 ในกรณีที่ดินที่จะกำหนดลักษณะภาระในอสังหาริมทรัพย์ตามมาตรา 13 มีหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือแจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประมวลกฎหมายที่ดินทราบการทำสัญญากำหนดภาระในอสังหาริมทรัพย์และให้ดำเนินการจดทะเบียนเพื่อกำหนดลักษณะภาระในอสังหาริมทรัพย์ในหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน ในการนี้ให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมตามประมวลกฎหมายที่ดิน

เพื่อประโยชน์ในการจดทะเบียน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามประมวลกฎหมายที่ดินมีอำนาจเรียกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินฉบับเจ้าของที่ดินจากผู้ยึดถือไว้ได้

มาตรา 16 ในกรณีที่ดินที่จะกำหนดลักษณะภาระในอสังหาริมทรัพย์ตามมาตรา 13 ไม่มีหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน ให้หน่วยงานที่ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการชั้นคณะหนึ่งประกอบด้วย ผู้อำนวยการเขต หรือนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอแล้วแต่กรณี แห่งท้องที่ซึ่งที่ดินดังกล่าวตั้งอยู่ พนักงานที่ดินอำเภอหรือพนักงานที่ดินกิ่งอำเภอผู้ใหญ่บ้านในท้องที่ซึ่งที่ดินดังกล่าวตั้งอยู่ และผู้แทนของหน่วยงานที่ดำเนินการเพื่อดำเนินการสอบสวนให้ทราบถึงผู้มีสิทธิในที่ดินดังกล่าว เมื่อทราบถึงผู้มีสิทธิในที่ดินแล้วจึงให้ดำเนินการจ่ายเงินค่าทดแทนต่อไป

ในการสอบสวนเพื่อทราบถึงผู้มีสิทธิในที่ดินตามวรรคหนึ่ง ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายที่ดินเกี่ยวกับการรังวัดที่ดินและการออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 17 เมื่อได้จดทะเบียนกำหนดลักษณะภาระในอสังหาริมทรัพย์แล้ว ให้ อสังหาริมทรัพย์นั้นตกอยู่ภายใต้ภาระในอสังหาริมทรัพย์โดยไม่มีกำหนดเวลานับแต่วันที่ จดทะเบียนเป็นต้นไป เว้นแต่จะได้จดทะเบียนกำหนดเวลาเป็นอย่างอื่น

เจ้าของอสังหาริมทรัพย์จะทำการใดๆ อันจะเป็นเหตุให้การใช้ประโยชน์ของรัฐ ตามภาระในอสังหาริมทรัพย์ลดลงหรือเสื่อมความสะดวกไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็น หนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และในการอนุญาตนั้นพนักงานเจ้าหน้าที่จะกำหนดเงื่อนไข อย่างใดด้วยหรือไม่ก็ได้

การจำหน่ายหรือแบ่งแยกอสังหาริมทรัพย์ที่ตกอยู่ภายใต้ภาระในอสังหาริมทรัพย์ ไม่เป็นเหตุให้ภาระในอสังหาริมทรัพย์นั้นสิ้นสุดลง

มาตรา 18 ภาระในอสังหาริมทรัพย์ซึ่งได้จดทะเบียนไว้แล้ว หากมิได้ใช้ตาม วัตถุประสงค์ภายในสิบปี เจ้าของอสังหาริมทรัพย์มีสิทธิขอให้จดทะเบียนเลิกภาระใน อสังหาริมทรัพย์นั้นได้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอให้จดทะเบียนเลิกภาระในอสังหาริมทรัพย์ และการเรียกคืนค่าทดแทนจากเจ้าของอสังหาริมทรัพย์ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้นำบทบัญญัติมาตรา 15 มาใช้บังคับกับการจดทะเบียนเลิกภาระในอสังหาริม ทรัพย์โดยอนุโลม

หมวด 2

การเข้าใช้อสังหาริมทรัพย์ในกรณีที่มีความจำเป็นและเร่งด่วน

มาตรา 19 ในกรณีที่หน่วยงานที่ดำเนินการเห็นว่าในการดำเนินการขนส่ง มวลชนที่ได้มีการตรวจพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา 8 แล้ว หากเน้นเข้าไปจะเป็นอุปสรรคอย่าง มากต่อการดำเนินการดังกล่าว ให้คณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้การเข้าใช้อสังหาริมทรัพย์นั้น เป็นกรณีที่มีความจำเป็นและเร่งด่วนได้

เมื่อได้มีประกาศตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าใช้อสังหาริมทรัพย์ได้ แต่ต้องมีหนังสือแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งอสังหาริมทรัพย์นั้นทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าหกสิบวัน และพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องจัดให้มีการจ่ายหรือวางเงินค่าทดแทนที่กำหนดก่อน และให้นำบทบัญญัติมาตรา 22 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้นำบทบัญญัติมาตรา 10 วรรคสี่ วรรคห้า และวรรคหก มาใช้บังคับกับการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรานี้ด้วยโดยอนุโลม

หมวด 3

การกำหนดภาระในอสังหาริมทรัพย์

มาตรา 20 ในกรณีที่ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกำหนดลักษณะภาระในอสังหาริมทรัพย์ที่จำเป็นสำหรับกิจการขนส่งมวลชนแล้ว แต่พนักงานเจ้าหน้าที่และเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งอสังหาริมทรัพย์ไม่อาจตกลงกันได้ในเรื่องการกำหนดลักษณะภาระในอสังหาริมทรัพย์หรือในเรื่องเงินค่าทดแทน ซึ่งมีใช้กรณีตามมาตรา 14 ให้ตราพระราชบัญญัติกำหนดภาระในอสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชน โดยให้ระบุที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์อื่นที่ต้องตกอยู่ภายใต้ภาระในอสังหาริมทรัพย์ และลักษณะของภาระในอสังหาริมทรัพย์ พร้อมทั้งรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งอสังหาริมทรัพย์ให้มีแผนที่หรือแผนผังแสดงเขตที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์อื่นที่ต้องตกอยู่ภายใต้ภาระในอสังหาริมทรัพย์ ตำแหน่ง รั้ว รั้ว และบริเวณที่ต้องใช้เพื่อกิจการขนส่งมวลชนอย่างชัดเจนไว้ท้ายพระราชบัญญัติตามวรรคหนึ่ง และให้ถือว่าแผนที่หรือแผนผังเป็นส่วนหนึ่งแห่ง

พระราชบัญญัตินั้น

เขตที่ดินนั้นต้องปักหลักหมายเขตไว้โดยชัดเจนก่อนที่จะออกพระราชบัญญัติ

มาตรา 21 ให้ที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์อื่นในเขตตามแผนที่หรือแผนผังท้ายพระราชบัญญัติกำหนดภาวะในอสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชนตามมาตรา 20 ตกอยู่ภายใต้ภาวะในอสังหาริมทรัพย์นับแต่วันที่พระราชบัญญัติดังกล่าวใช้บังคับ แต่หน่วยงานที่ดำเนินการจะมีสิทธิเข้าใช้ที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์อื่นนั้นได้ ก็ต่อเมื่อได้จ่ายหรือวางเงินค่าทดแทนตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้แล้ว

เพื่อเป็นหลักฐานทางทะเบียน ให้จดทะเบียนกำหนดลักษณะภาวะในอสังหาริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัติกำหนดภาวะในอสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชนตามมาตรา 20 และให้นำบทบัญญัติมาตรา 15 และมาตรา 16 มาใช้บังคับกับการจดทะเบียนกำหนดลักษณะภาวะในอสังหาริมทรัพย์ตามมาตรา 15 ด้วยโดยอนุโลม

ให้นำมาตรา 17 มาใช้บังคับกับการกำหนดภาวะในอสังหาริมทรัพย์ตามมาตรา 22 เมื่อพระราชบัญญัติกำหนดภาวะในอสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชนตามมาตรา 20 มีผลใช้บังคับแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือแจ้งให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนตามมาตรา 26 มารับเงินค่าทดแทนตามที่คณะกรรมการตามมาตรา 25 กำหนด ทั้งนี้ ภายในระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติกำหนดภาวะในอสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชนฉบับนั้นใช้บังคับ

ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนผู้ใดไม่มารับเงินค่าทดแทนภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือในกรณีที่เมื่อจ่ายเงินค่าทดแทนให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนรายใดได้ เพราะมีปัญหาเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์หรือสิทธิอื่นในอสังหาริมทรัพย์ที่ต้องกำหนดภาวะในอสังหาริมทรัพย์ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่วางเงินค่าทดแทนไว้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดตามมาตรา 24 โดยพลัน

มาตรา 23 ในกรณีที่มีการจำนอง บุริมสิทธิ หรือทรัพย์สินอย่างอื่นเหนืออสังหาริมทรัพย์ที่ตกอยู่ภายใต้ภาวะในอสังหาริมทรัพย์ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือแจ้งให้ผู้รับจำนอง ผู้ทรงบุริมสิทธิ หรือผู้รับประโยชน์จากทรัพย์สินดังกล่าวมาขอรับชำระหนี้

หรือรับชดใช้จากเงินค่าทดแทนสำหรับอสังหาริมทรัพย์นั้นภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง และในระหว่างนั้นยังมีให้พนักงานเจ้าหน้าที่จ่ายเงินค่าทดแทนให้แก่เจ้าชองหรือผู้ครอบครอง โดยขอด้วยกฎหมายซึ่งอสังหาริมทรัพย์ แต่พนักงานเจ้าหน้าที่จะจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจำนอง ผู้ทรงบุริมสิทธิ หรือผู้รับประโยชน์จากทรัพย์สินดังกล่าวได้ก็ต่อเมื่อคู่กรณีตกลงกันได้แล้ว ถ้า ยังมีปัญหาโต้แย้งกันอยู่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่วางเงินค่าทดแทนไว้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดตามมาตรา 24 โดยพลัน

ให้นำบทบัญญัติมาตรา 10 บรรดาคำใช้บังคับกับการแจ้งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม

มาตรา 24 ในกรณีที่จะต้องมีการวางเงินค่าทดแทน ให้กระทำโดยการนำเงินไปวางต่อศาลหรือสำนักงานวางทรัพย์สิน หรือฝากไว้กับธนาคารซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจในชื่อของผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนโดยแยกฝากเป็นบัญชีเฉพาะราย และถ้ามีดอกเบี้ยหรือดอกผลใดเกิดขึ้นเนื่องจากเงินนั้น ให้ตกเป็นสิทธิแก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนนั้นด้วย

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่นำเงินค่าทดแทนไปวางตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือแจ้งให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนนั้นทราบโดยพลัน โดยส่งทางไปรษณีย์ คอברה

หลักเกณฑ์และวิธีการนำเงินค่าทดแทนไปวางต่อศาลหรือสำนักงานวางทรัพย์สิน หรือฝากไว้กับธนาคารซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจ และวิธีการร้องขอรับเงินค่าทดแทนดังกล่าวให้ เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด 5

เงินค่าทดแทน

มาตรา 25 ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกาตามมาตรา 8 ใช้บังคับ หรือภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติกำหนดภาวะในอสังหาริมทรัพย์ เพื่ออิจการขนส่งมวลชนใช้บังคับ ในกรณีที่มีการใช้บังคับพระราชบัญญัติกำหนดภาวะในอสังหาริมทรัพย์ เพื่ออิจการ

ขนส่งมวลชน ตามมาตรา 20 โดยไม่มีการตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา 8 ให้รัฐมนตรี
ผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกาหรือรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ แล้วแต่กรณี แต่งตั้ง
คณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วย ผู้แทนของหน่วยงานที่ดำเนินการหนึ่งคน ผู้แทนกระทรวง
การคลังหนึ่งคน ผู้แทนกรมที่ดินหนึ่งคน ผู้แทนสภาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องแห่งละหนึ่งคน และผู้ทรง
คุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินสามคน ซึ่งต้องเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญเกี่ยวกับ
วิศวกรรมศาสตร์ ธรณีวิทยา หรือมีความรู้ความชำนาญในการประเมินราคาอสังหาริมทรัพย์
เพื่อทำหน้าที่กำหนดจำนวนเงินค่าทดแทน

มาตรา 26 เงินค่าทดแทนนั้น ให้กำหนดให้แก่

- (1) เจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งที่ดินที่ยัง
ไม่มีเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์อื่นต้องตกอยู่ภายใต้ภาระในอสังหาริมทรัพย์
- (2) เจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นที่มีอยู่ในที่ดินในวันที่พระราช
กฤษฎีกาตามมาตรา 8 มีผลใช้บังคับ หรือได้ปลูกสร้างขึ้นภายหลังโดยได้รับอนุญาตจากหน่วยงาน
ที่ดำเนินการ หากโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างนั้นต้องถูกรื้อถอนไป เนื่องจากตกอยู่ภายใต้ภาระ
ในอสังหาริมทรัพย์
- (3) บุคคลผู้เสียสิทธิในการใช้อสังหาริมทรัพย์ที่ตกอยู่ภายใต้ภาระในอสังหาริม
ทรัพย์ ในกรณีที่บุคคล เช่นว่านั้น ได้จ่ายค่าใช้สิทธิดังกล่าวให้แก่เจ้าของอสังหาริมทรัพย์ที่ต้องตก
อยู่ภายใต้ภาระในอสังหาริมทรัพย์นั้นแล้ว
- (4) ผู้เช่าที่ดิน โรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นในที่ดินที่ต้องตกอยู่ภายใต้
ภาระในอสังหาริมทรัพย์ ทั้งนี้ การเช่านั้นต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือ ซึ่งได้ทำไว้ก่อนวันที่พระราช
กฤษฎีกาตามมาตรา 8 มีผลใช้บังคับ หรือได้ทำขึ้นภายหลังโดยได้รับอนุญาตจากหน่วยงานที่
ดำเนินการ และการเช่านั้นยังมิได้ระงับไปในวันที่หน่วยงานที่ดำเนินการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่
ได้เข้าไปที่ดิน โรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้างดังกล่าว แต่เงินค่าทดแทนในการเช่านี้พึงกำหนดให้
เฉพาะที่ผู้เช่าได้เสียหายจริง โดยเหตุที่เสียสิทธิการใช้ประโยชน์ในที่ดิน โรงเรือน สิ่งปลูก
สร้างอย่างอื่น หรือต้องออกจากที่ดิน โรงเรือน สิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นก่อนสัญญาเช่าระงับ
- (5) เจ้าของค้ำไม้ยืนต้นที่ขึ้นอยู่ในที่ดินในวันที่พระราชกฤษฎีกาตามมาตรา 8

มีผลใช้บังคับ หากค้นไม่ยี่สิบวันนั้นต้องถูกตัดพันออกไป เนื่องจากที่ดินต้องตกอยู่ภายใต้ภาระในอสังหาริมทรัพย์

(6) องค์การของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล หรือตามกฎหมายเฉพาะในกรณีที่มีการดำเนินกิจการขององค์การของรัฐบาลนั้นได้รับการกระทบกระเทือน

มาตรา 27 ในกรณีที่การเข้าใช้สังหาริมทรัพย์ก่อให้เกิดภาระแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายน้อยจนถือได้ว่าไม่ทำให้การใช้อสังหาริมทรัพย์นั้นของเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายต้องลดน้อยลง ไม่ต้องจ่ายเงินค่าทดแทนให้หลักเกณฑ์การวินิจฉัยว่าภาระที่เกิดขึ้นแก่สังหาริมทรัพย์นั้นถือได้ว่าไม่ทำให้การใช้อสังหาริมทรัพย์นั้นต้องลดน้อยลง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 28 ในกรณีที่การเข้าใช้สังหาริมทรัพย์จะมีผลทำให้เจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งที่ดินที่ยังไม่มีเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์ หรือเจ้าของอสังหาริมทรัพย์อื่นที่จะต้องตกอยู่ภายใต้ภาระในอสังหาริมทรัพย์ไม่อาจใช้อสังหาริมทรัพย์นั้นได้ตามปกติ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาจร้องขอต่อหน่วยงานที่ดำเนินการให้จัดซื้อหรือเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้นตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์

เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยเบื้องต้นของหน่วยงานที่ดำเนินการ หลักเกณฑ์การวินิจฉัยว่าภาระที่เกิดขึ้นแก่สังหาริมทรัพย์ลักษณะใดที่อาจถือได้ว่าทำให้ไม่อาจใช้อสังหาริมทรัพย์ได้ตามปกติให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่หน่วยงานที่ดำเนินการไม่ยอมจัดซื้อหรือเวนคืนตามคำร้องขอของบุคคลตามวรรคหนึ่ง บุคคลดังกล่าวมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา 8 หรือรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติกำหนดภาระในอสังหาริมทรัพย์ เพื่อกิจการขนส่งมวลชนตามมาตรา 20 ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากหน่วยงานที่ดำเนินการ ทั้งนี้ ให้รัฐมนตรีวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งร้อยสี่สิบวันนับแต่วันที่รับคำอุทธรณ์ มิฉะนั้นให้ถือว่ารัฐมนตรีวินิจฉัยให้จัดซื้อหรือเวนคืนตามคำร้องขอในวรรคหนึ่ง

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สิ้นสุด

มาตรา 29 หลักเกณฑ์และวิธีการกำหนดจำนวนเงินค่าทดแทนให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงลักษณะ และความมากหรือน้อยของข้อจำกัดสิทธิอันเป็นภาระในอสังหาริมทรัพย์อันพึงมีขึ้นแก่อสังหาริมทรัพย์นั้นด้วย

มาตรา 30 ภายใต้บังคับมาตรา 29 เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนและประโยชน์สาธารณะ ให้คณะกรรมการตามมาตรา 25 กำหนดจำนวนเงินค่าทดแทนโดยคำนึงถึง

- (1) ราคาของอสังหาริมทรัพย์ ณ วันที่คณะกรรมการตามมาตรา 25 กำหนดเงินค่าทดแทน
- (2) ขนาด ที่ตั้ง สภาพ และลักษณะการใช้ประโยชน์ในอสังหาริมทรัพย์ที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายอาจมีได้
- (3) สภาพการใช้ที่ดินในบริเวณใกล้เคียงกับที่ดินนั้น
- (4) สภาพและลักษณะของภาระอันพึงมีขึ้นแก่อสังหาริมทรัพย์นั้น เนื่องจากการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของการเข้าใช้อสังหาริมทรัพย์
- (5) ผลประโยชน์หรือความเสียหายที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งอสังหาริมทรัพย์ได้รับจากการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของการเข้าใช้อสังหาริมทรัพย์ในขณะนั้น

ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ตาม (2) หรือ (3) ให้ถือข้อเท็จจริงตามที่เป็นอยู่ในวันที่พระราชกฤษฎีกาตามมาตรา 8 ใช้บังคับ หรือในวันที่พระราชบัญญัติกำหนดภาระในอสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชนใช้บังคับในกรณีที่มีการใช้บังคับพระราชบัญญัติกำหนดภาระในอสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชนตามมาตรา 20 โดยไม่มีการตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา 8 แล้วแต่กรณี

ถ้าการงานหรือกิจการอย่างใดที่เข้าไปในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของการเข้าใช้อสังหาริมทรัพย์ใดทำให้อสังหาริมทรัพย์นั้นมีราคาสูงขึ้น คณะกรรมการตามมาตรา 25 จะลดหย่อนหรือยกเว้นไม่กำหนดเงินค่าทดแทนแก่อสังหาริมทรัพย์นั้นก็ได้ แต่ไม่ให้ถือว่าราคาอสังหาริมทรัพย์ที่ทวีขึ้นนั้นสูงไปกว่าจำนวนเงินค่าทดแทนเพื่อจะให้เจ้าของ หรือผู้ครอบครอง

โดยขอความช่วยเหลือกลับต้องจ่ายเงินให้อีก แต่ถ้าการคั่งกล่าวทำให้ข้อหาริมทรัพย์นั้นราคาตกลง ให้กำหนดเงินค่าทดแทนโดยคำนึงถึงราคาที่ดีที่สุด ทั้งนี้ คณะกรรมการคั่งกล่าวต้องให้เหตุผลแห่งการนั้นด้วย

มาตรา 31 การกำหนดเงินค่าทดแทนสำหรับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นที่มีอยู่ในที่ดินนั้นในวันที่พระราชกฤษฎีกาใช้บังคับที่ต้องถูกรื้อถอนไปเนื่องจากที่ดินอันเป็นที่ตั้งของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างนั้นตกอยู่ภายใต้การะโนอสังหาริมทรัพย์ ให้นำหลักเกณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 32 ในกรณีที่รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา 8 หรือรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติกำหนดการะโนอสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชนตามมาตรา 20 แล้วแต่กรณี เห็นว่าเงินทดแทนที่ได้กำหนด หรือได้จ่ายไปแล้วทั้งหมด หรือบางส่วนไม่เป็นธรรมแก่บุคคลตามมาตรา 26 เนื่องจากปรากฏภายหลังว่า ข้อเท็จจริงที่ใช้ในการกำหนดเงินค่าทดแทนนั้นคลาดเคลื่อน รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้คณะกรรมการตามมาตรา 25 หรือคณะกรรมการที่แต่งตั้งขึ้นใหม่ตามหลักเกณฑ์ในมาตรา 25 แก้ไขจำนวนเงินค่าทดแทนการะโนอสังหาริมทรัพย์เสียใหม่ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติได้ และให้ถือว่าจำนวนเงินค่าทดแทนที่แก้ไขแล้วเป็นจำนวนเงินค่าทดแทนที่กำหนดใหม่แทนจำนวนค่าทดแทนเดิม

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือภายในหนึ่งร้อยสี่สิบวันนับแต่วันที่กำหนดจำนวนเงินค่าทดแทนใหม่ แจ้งให้ผู้มีสิทธิมารับค่าทดแทนส่วนที่เพิ่มขึ้น และให้นำมาตรา 22 วรรคสอง และมาตรา 34 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ถ้าการสั่งให้แก้ไขตามวรรคหนึ่ง มีผลเป็นคุณแก่บุคคลตามมาตรา 26 บุคคลใดมาครั้งหนึ่งแล้ว จะสั่งให้แก้ไขเพื่อบุคคลนั้นอีกไม่ได้

มาตรา 33 ในกรณีที่รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา 8 หรือรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติกำหนดการะโนอสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชนตามมาตรา 20 เห็นว่า จำนวนเงินค่าทดแทนที่จะให้แก่บุคคลตามมาตรา 26 ซึ่งคณะกรรมการตามมาตรา 25 ได้กำหนดไว้สูงเกินไป โดยมีได้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามมาตรา

29 หรือมาตรา 30 ให้รัฐมนตรีค้ำกล่าวมีอำนาจดังต่อไปนี้

- (1) สั่งให้คณะกรรมการค้ำกล่าวพิจารณาทบทวนการกำหนดจำนวนเงินค่าทดแทน เช่นว่านั้นใหม่ หรือ
- (2) แต่งตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ตามหลักเกณฑ์ในมาตรา 25 ให้ปฏิบัติหน้าที่แทนคณะกรรมการชุดเดิม

มาตรา 34 ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่จ่ายเงินค่าทดแทนล่าช้ากว่ากำหนดเวลา ตามมาตรา 13 หรือวางเงินค่าทดแทนล่าช้ากว่ากำหนดเวลาตามมาตรา 22 ให้ผู้มีสิทธิได้รับค่าทดแทนได้รับดอกเบี้ยในอัตราสูงสุดของดอกเบี้ยเงินฝากประเภทฝากประจำของธนาคารออมสินในจำนวนเงินค้ำกล่าว นับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาการจ่ายเงินค่าทดแทน หรือวางเงินค่าทดแทน

มาตรา 35 การร้องขอรับเงินค่าทดแทนที่วางไว้ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ร้องขอภายในสิบปี นับแต่วันที่มีการวางเงิน ถ้าไม่ร้องขอภายในกำหนดเวลาเช่นว่านั้นให้เงินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน

หมวด 5

การอุทธรณ์และการฟ้องคดีต่อศาล

มาตรา 36 ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนตามมาตรา 26 ผู้ใดไม่พอใจเงินค่าทดแทนที่ได้รับหรือจะ ได้รับ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา 8 หรือรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติกำหนดการะโนอสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชนตามมาตรา 20 ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ไปรับเงินค่าทดแทนค้ำกล่าว

ในการพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิทางกฎหมายหนึ่งคน ผู้ทรงคุณวุฒิทางวิศวกรรมศาสตร์หนึ่งคนและผู้มีความรู้ความชำนาญในการประเมินราคาอสังหาริมทรัพย์สามคน ซึ่งในสามคนนี้ต้องแต่งตั้งจากภาคเอกชนหนึ่งคน เป็นผู้พิจารณาเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรี ทั้งนี้ ให้

รัฐมนตรีวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์

มาตรา 37 ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนไม่พอใจคำวินิจฉัยของรัฐมนตรี ผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกาหรือรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติตามมาตรา 36 หรือในกรณีที่รัฐมนตรีมิได้วินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดเวลาตามมาตรา 36 วรรคสอง ให้ผู้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลได้ภายในสองปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของรัฐมนตรี หรือนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาตามมาตรา 36 วรรคสอง แล้วแต่กรณี

การอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีตามมาตรา 36 วรรคหนึ่ง หรือฟ้องคดีต่อศาลตามวรรคหนึ่ง ไม่กระทบกระเทือนการครอบครองหรือข้อส่งหาวิมพิพัย หรือการดำเนินการใดๆ ของหน่วยงานที่ดำเนินการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่

ในกรณีที่รัฐมนตรีหรือศาลวินิจฉัยให้ชำระเงินค่าทดแทนเพิ่มขึ้น ให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนได้รับดอกเบี้ยในอัตราสูงสุดของดอกเบี้ยเงินฝากประเภทฝากประจำของธนาคารออมสินในจำนวนเงินที่เพิ่มขึ้น ทั้งนี้ นับแต่วันที่ต้องมีการจ่ายเงินค่าทดแทน หรือวางเงินค่าทดแทนนั้น

หมวด 6

การดูแลรักษาระบบขนส่งมวลชน

มาตรา 38 ในเขตดำเนินการระบบขนส่งมวลชนไม่ว่าบน เหนือ หรือใต้พื้นดิน หรือพื้นน้ำ ห้ามมิให้ผู้ใดปลูกสร้างอาคาร โรงเรือน ต้นไม้ หรือสิ่งอื่นใด ติดตั้งสิ่งใด ซุกหรือเจาะพื้นดิน ถมดิน ทิ้งสิ่งของ หรือกระทำด้วยประการใดๆ ที่อาจทำให้เกิดอันตรายหรือเป็นอุปสรรคแก่ระบบขนส่งมวลชน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และในการอนุญาตนั้นพนักงานเจ้าหน้าที่จะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดด้วยหรือไม่ก็ได้ ถ้ามีการฝ่าฝืนให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้ฝ่าฝืน รื้อถอน ขนย้าย ตัดฟัน ทำลาย หรือกระทำการใดๆ ได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้นั้นไม่ปฏิบัติตามหรือในกรณีที่หาตัวผู้ฝ่าฝืนไม่ได้ เมื่อได้ประกาศคำสั่งไว้ ณ บริเวณนั้น และ ณ สำนักงานเขต หรือ ที่ว่าการอำเภอหรือกิ่งอำเภอ

ที่ทำกรากำนันและที่ทำกรากูใหญ่บ้านแห่งท้งที่นั่นเป็นเวลาอันสมครแล้ว และไม่มีกรปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ใพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหรือถอน ฌนย้าย คัดพัน ทำลาย หรือกระทำกรวิศยได้ตามครแ่งกรณี โดยผู้วิศยจะเรียกร้องค่าเสียหายมิได้ และผู้ฝ่าฝืนต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้นด้วย

ในกรณีที่มีกรฝ่าฝืนตามวรรคหนึ่งและเป็นกรณีจำเป็นต้องป้องกันอันตรายเป็นการคว่น ซึ่งการสั่งหรือประกาศใให้ผู้ฝ่าฝืนปฏิบัติก่อนอาจทำให้เกิดความเสียหายแก่ระบบขนส่งมวลชน พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหรือถอน ฌนย้าย คัดพัน ทำลาย หรือกระทำกรวิศยได้ตามครแ่งกรณี โดยไม่ต้องสั่งหรือประกาศก่อน ทั้งนี้ หากพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการตามสมครแ่งเหตุ ผู้วิศยจะเรียกร้องค่าเสียหายมิได้ และผู้ฝ่าฝืนต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการนั้นด้วย

มาตรา 39 ในกรณีที่จำเป็นและเร่งคว่น พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งปฏิบัติงานร่วมกับพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจเข้าไปในที่ดินหรือสถานที่ของบุคคลใดในเวลาใด เพื่อตรวจซ่อมแซม หรือแก้ไขระบบขนส่งมวลชนได้ ถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งอสังหาริมทรัพย์อยู่ ณ ที่นั้นด้วย ก็ใพพนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งใให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองนั้นทราบก่อน

ในการกระทำกรตามวรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งปฏิบัติงานร่วมกับพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องพยายามมิให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งอสังหาริมทรัพย์หรือผู้ทรงสิทธิอื่น แต่ถาเกิดความเสียหายขึ้น หน่วยงานที่ดำเนินการต้องรับผิดชอบใเพื่อความเสียหายนั้น

หมวด 7

บทกำหนดโทษ

มาตรา 40 ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 10(1) หรือ (2) หรือมาตรา 19 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 10(3) ต้องระวาง

โทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 41 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 38
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การดำเนินการตามโครงการระบบขนส่งมวลชนในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ตลอดจนเมืองอื่นๆ อาจมีทั้งส่วนที่ต้องสร้างไปบน เหนือ หรือใต้พื้นดินหรือพื้นน้ำ ซึ่งในส่วนของ การก่อสร้างระบบขนส่งมวลชนนั้น รัฐอาจมีความจำเป็นต้องเข้าไปใช้ประโยชน์ในที่ดินของเอกชน เฉพาะส่วนที่เป็นแดนกรรมสิทธิ์ บน เหนือ หรือใต้พื้นดินหรือพื้นน้ำซึ่งมิใช่กรรมเวรคืนอสังหาริมทรัพย์ และโดยที่ในปัจจุบัน ยังไม่มีกฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในเรื่องนี้ไว้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประวัติผู้เขียน

นางสาวสถาปนา ชวรงค์กร เกิดวันที่ 9 ตุลาคม พ.ศ. 2514 ที่กรุงเทพมหานคร
สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีนิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในปีการศึกษา 2537
และเข้าศึกษาต่อใน หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต ศึกษานิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2538